

DANSK KVINDESAMFUND
Niels Hemmingsensgade 10
1153 København K.

LANDSFORMANDENS BERETNING

Landsmødet i Nyborg, 27. - 28. maj 1972.

Ideologi og engagement

Kvindesag bør være menneskesag.

Ingen modsætter sig dette arbejdsgrundlag. Alt for få er klare over, at det kræver solidaritet og bredde at arbejde for at ændre samfundet, så dette mål nås.

Lise Østergård har ramt noget centralt i en nytårskronik om ligeberettigelse:

" - Kan kvinden udfolde sig både aktivt og agressivt uden at manden bliver kastreret deraf, så vil man ikke blot nå større rimelighed og harmoni mellem mand og kvinde. Det vil også få dyb indflydelse på den samfundsorden, der idag er så meget at indvende imod. Det teknokratiske samfund er et mandsskabt samfund.

Mænd er nu engang gode til - og stolte over - at kunne få ting op at stå og få dem til at fungere. Men når kvinder får lige indflydelse på dette samfund, kan det tænkes, at de kan bibringe det noget af den musikalitet, som det savner, og måske afdæmpe den djævelske effektivitet, som for øjeblikket er ved at gøre tilværelsen utålelig og jordkloden ubrugelig".

DK har i det forløbne år haft en mangfoldig arbejdsmark. Vi har haft brug for at trække linierne op for vor ideologi, og vi har på det samfundsmæssige været engageret på mange felter.

Det har været nødvendigt for os at fastslå overfor Rødstømperne, at vi nok stort set er enige i målet, men ikke kan være fælles om midlerne.

Forståelsen af den såkaldte sexrevolution og den erklærede kønskamp er en sidesporing.

Elsa Gress siger rigtigt: " At være kvinde er ingen ideologi og i sig selv ingen menneskelig fordel eller ufordel".

Vi har ikke brug for at starte ved græsrodderne.